

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **H. S.**, zastoupeného advokátem JUDr. Milanem Hulíkem, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 11. 2005, sp. zn. 28 Az 33/2005,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2005, č. j. OAM-2796/VL-07-K03-2004, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci (dále jen „stěžovatel“) azyl pro nesplnění podmínek podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Hradci Králové zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), rozsudkem ze dne 15. 11. 2005.

Rozsudek žalobce napadl kasační stížností, a to z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. V této kasační stížnosti stěžovatel opět poukazuje na nátlak, který byl činěn vůči jeho osobě ze strany teroristů z organizace B. T. F. proto, že byl přítomen vraždě svého dědečka, který byl předsedou místní složky Indického národního kongresu. Stěžovatel vytýká krajskému soudu, že se nevyrovnal s jeho v žalobě obsaženou argumentací a své rozhodnutí opřel jen o obecně konstatovanou politickou a společenskou situaci v Indii a důkazy, které shromáždil žalovaný a z nichž vyplývá, že stěžovatel měl díky indickému právnímu řádu několik právních nástrojů, jimiž se mohl domoci svých práv, byť faktická situace v Indii snižuje účinnost těchto nástrojů. Podle stěžovatele ovšem jeho situace splňuje definiční znaky pronásledování, jak je vymezeno v § 2 zákona o azylu, neboť je ve své zemi původu vystaven pronásledování ze strany teroristické organizace využívající všech možností, jak eliminovat odlišné názory ostatních spoluobčanů. Hrozí mu bezprostřední ohrožení života. Dále stěžovatel nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že si azylovým řízením chtěl legalizovat pobyt v ČR, a vytýká také krajskému soudu a žalovanému, že se dostatečně nevypořádali s tím, zda v jeho případě není dána překážka vycestování.

Stěžovatel také požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatelova stěžejní námitka shledává pronásledování v údajných hrozbách ze strany teroristů. K tomu je potřeba odkázat na právní názor zdejšího soudu vyjádřený v jeho rozsudku ze dne 19. 2. 2004, sp. zn. 7 Azs 38/2003 (publ. na www.nssoud.cz): „Za pronásledování ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., je nutno považovat pouze takové ohrožení života či svobody, které je trpěné, podporované či prováděné státní mocí, nikoliv takové negativní jevy, které státní orgány cíleně potírají a čelí jim.“ Ve vztahu k hrozbám ze strany teroristů či kriminálních živlů, proti nimž vláda země původu žadatele o azyl bojuje, pak byl tento právní názor potvrzen rovněž v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2004, sp. zn. 6 Azs 47/2003 (publ. na www.nssoud.cz), v němž bylo také vyřčeno, že u takové situace není obvykle ani dán důvod pro shledání překážky vycestování.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu